

25 Marzo, 2018

Notes al marge

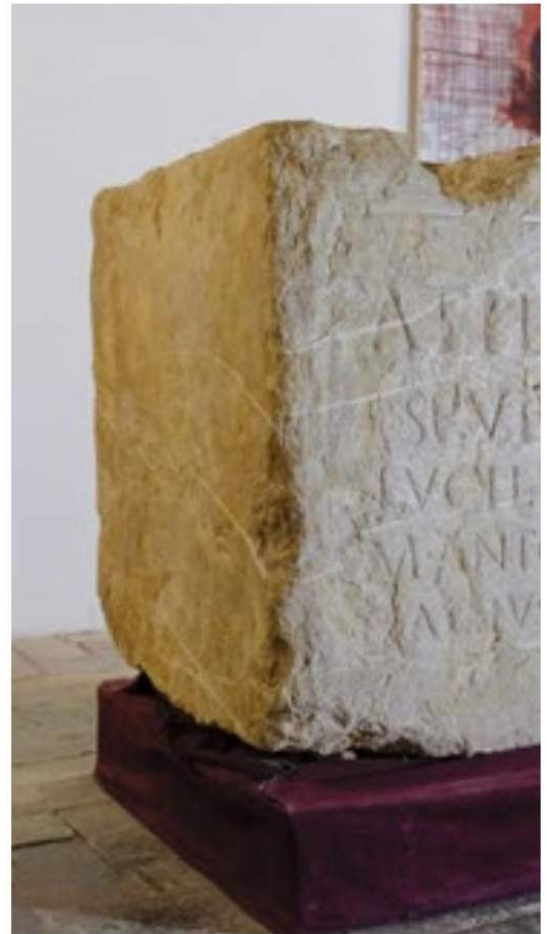
Romans a la plana

Jaume Mateu Giral, doctor en Geografia i professor emèrit de la Universitat de Barcelona a qui devem diversos volums sobre el canal d'Urgell i l'extens territori que rega, s'aventura ara en la ficció literària per mitjà d'una novel·la. Es tracta de *La jove de Pompeia*, editada per Apostroph i centrada en l'heretat del Castell del Remei, objecte també d'alguns dels seus textos divulgatius i que segons ell ja existia 2.000 anys enrere, amb el topònim de Choris, a partir del pedestal votiu de pedra que s'hi conserva, dedicat a una tal Lucil·la Atília per part del seu marit, Marc Antoni Inachus.

L'autor dona per fet que la dama en qüestió era la mestressa d'aquella vil·la o masia de l'època, envoltada de camps de conreu, enmig d'una planúria resseca, la primera d'una sèrie de dones tan belles com el seu nom de fonts que s'han succeït al pòndol de la casa, com l'Amèlia Vilanova esposada amb Ignasi Girona, que convertiria al darrer

terç del XIX aquella propietat agrària –aleshores ja regada– en la més modèlica i tecnificada de Catalunya. O la Mireia González dels nostres dies, que per cert signa el pròleg del llibre.

Lucil·la, Amèlia, Mireia... Lucil·la Atília hauria nascut a la ciutat de Pompeia, des de la qual marxa cap a Roma poc abans que sigui coberta per la lava del Vesubi, l'any 79. A la capital dels cèsars coneix el seu futur cònjuge, fill d'Aeso, la Isona d'avui, amb qui decideixen instal·lar-se a la referida explotació agrícola i ramadera de Choris. Més

LA NOVEL·LA 'LA JOVE DE POMPEIA' PARTEIX DE LA INSCRIPCIÓ DEL PEDESTAL ROMÀ TROBAT A L'ACTUAL CASTELL DEL REMEI

per **VIDAL VIDAL**

CASTELL DEL REMEI

que per una trama fins a cert punt previsible i d'interès relatiu, com en la majoria de novel·les històriques, *La jove de Pompeia* fa de bon llegir sobretot per l'exhaustiva informació que hi troba el lector sobre diferents aspectes de la vida quotidiana a l'alt Imperi romà en un entorn rural com el descrit. Els costums, les formes de treball i les eines, la casa, les termes, la roba, joies i perfums, menjars, festes...

La feina d'investigació, recerca i recreació de Jaume Mateu Giral és formidable, per minuciosa i il·lustrativa. Posa una atenció especial en el procés de romanització de l'actual plana urgellenca, rica en aquell temps en mel i camamilla, amb un estany d'Ivars al mig del qual els protagonistes fan "l'amor a la serena" dins d'una barca, i on aquells nouvinguts que parlen llatí introdueixen el cultiu de la vinya i la producció d'un vi que dinou segles després donarà anomenada *urbi et orbi* a la finca.